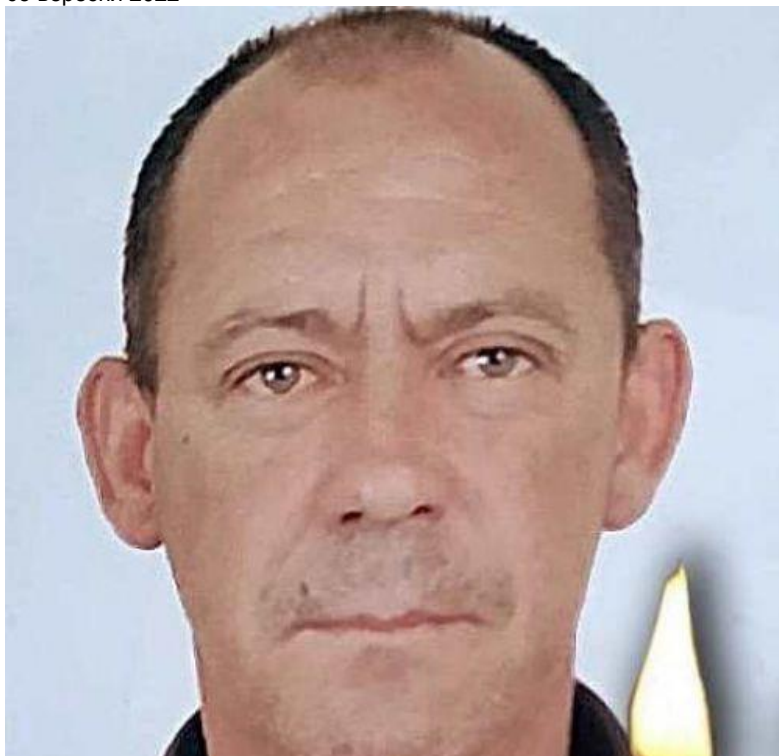

Був завжди усміхнений: на фронті загинув 47-річний командир з Тернопільщини - Черноокий Віктор

05 вересня 2022

Тернопільщина знову в жалобі.

29 серпня 2022 року у запеклих боях за українську землю загинув наш земляк, житель села Тилявка, що на Шумщині, сержант, командир бойової машини командного відділення гірсько - штурмового взводу - Черноокий Віктор Петрович, внаслідок бойового зіткнення під час наступальних дій під Нововознесенське - Миролюбівка Херсонської області.

"Народився Черноокий Віктор Петрович 12 лютого 1975 року в с. Тилявка. Завжди усміхнений, він мав на всі питання свої відповіді, мав власну життєву позицію і чітко її дотримувався, ніколи не стояв в стороні від проблем. Віктор – патріот та приклад справжнього Героя! Пішла з життя людина прекрасної душі, відкритого і доброго серця. Не вистачає слів, щоб передати смуток та біль непоправної втрати. Щирі співчуття близьким та рідним загиблого. Розділяємо ваш біль та схиляємо голови в глибокій скорботі. Про дату зустрічі тіла загиблого Героя та чин поховання буде повідомлено додатково", - написав Вадим Боярський, міський голова Шумська.

Вічна Пам'ять та слава Герою!

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/73579-buv-zavzhdy-usmikhnenyi-na-fronti-zahynuv-47richnyi-komandyr-z-ternopilshchyny-chornookyi-viktor>

На Херсонщині загинув військовий з Шумської громади Віктор Черноокий

05.09.2022

У запеклих боях за українську землю загинув військовий з Шумщини Віктор Черноокий.

Про це сьогодні, 5 вересня, повідомив голова Шумської територіальної громади Вадим Боярський. “29 серпня 2022 року у запеклих боях за українську землю загинув наш земляк, житель с.Тилявка, сержант, командир бойової машини командного відділення гірсько-штурмового взводу – Черноокий Віктор Петрович, внаслідок бойового зіткнення під час наступальних дій під Нововознесенське – Миролюбівка Херсонської області”. – йдеться у повідомленні.

Народився **Черноокий Віктор Петрович** 12 лютого 1975 року в селі Тилявка, що на Шумщині.

Віктор – патріот та приклад справжнього Героя!

Керівництво Шумської територіальної громади висловлює щирі співчуття близьким та рідним загиблого.

Про дату зустрічі тіла загиблого Героя та чин поховання буде повідомлено додатково.

Вічна Пам’ять та слава Герою!

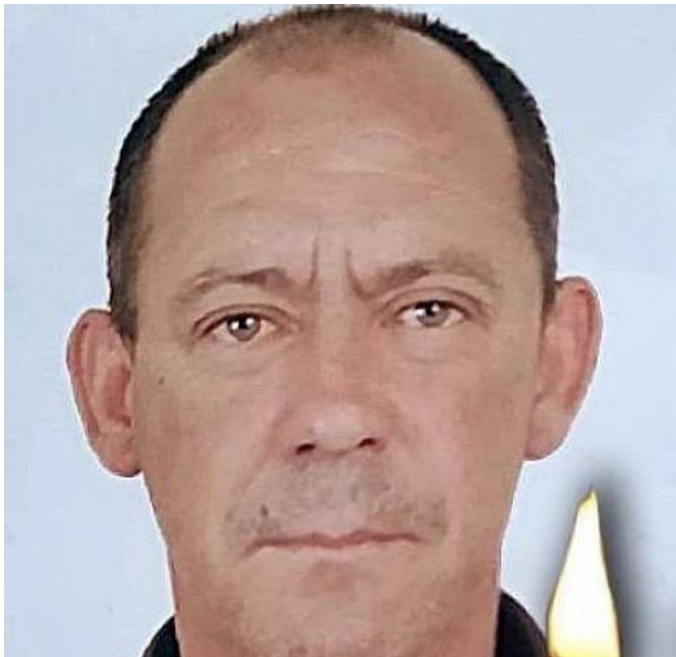
<https://ternograd.te.ua/2022/09/na-khersonshchyni-zahynuv-viiskovyi-z-shumskoi-hromady-viktor-chornookyi/>

Тернопільщина знову в жалобі: на фронті загинув 47-річний командир з Тернопільщини Віктор Черноокій

"Він був завжди усміхнений!"

06.09.2022

29 серпня 2022 року у запеклих боях за українську землю загинув наш земляк, житель села Тилявка, що на Шумщині, сержант, командир бойової машини командного відділення гірсько – штурмового взводу – Черноокій Віктор Петрович, внаслідок бойового зіткнення під час наступальних дій під Нововознесенське – Миролобівка Херсонської області.

“Народився Черноокій Віктор Петрович 12 лютого 1975 року в с. Тилявка. Завжди усміхнений, він мав на всі питання свої відповіді, мав власну життєву позицію і чітко її дотримувався, ніколи не стояв в стороні від проблем. Віктор – патріот та приклад справжнього Героя! Пішла з життя людина прекрасної душі, відкритого і доброго серця.

Не вистачає слів, щоб передати смуток та біль непоправної втрати. Щирі співчуття близьким та рідним загиблого. Розділяємо ваш біль та схилиємо голови в глибокій скорботі. Про дату зустрічі тіла загиблого Героя та чин поховання буде повідомлено додатково”, – написав Вадим Боярський, міський голова Шумська.

<https://gazeta-misto.te.ua/ternopilshhyna-znovu-v-zhalobi-na-fronti-zagynuv-47-richnyj-komandyr-z-ternopilshhyny-viktor-chornooskiy/#>

Ти був кращим із людей... Тернопільщина прощається з Віктором Чернооким

- 8 вересня 2022 р.

- 22-річного сина Ігоря, який разом із батьком був на передовій, ненадовго відпустили додому, аби попрощатись.
- Він ніколи не був ідеальним та, чесно кажучи, і не прагнув цього. У нього був інший талант: бути щирим і справжнім. Дякую тобі, наш Герой. Дякую за все...

Жахлива звістка приголомшила і прибила до землі — у боях за Херсонщину загинув 47-річний Віктор Черноокий.

Він був моїм однокласником. І — фактично, — серцем нашої невеличкої та суто жіночої філологічної компашки. Людина-душа, непоборний оптиміст, який заряджав всіх і все навколо позитивом та здоровою байдужістю до дрібного, непотрібного і зайвого. Він ніколи не був ідеальним та, чесно кажучи, і не прагнув цього. У нього був інший талант: бути щирим і справжнім.

Я зберу вас усіх на 25-річчя випуску...

Востаннє ми бачились 5 років тому – саме тоді зі Штатів приїхала наша одногрупниця і збрала усіх, аби відсвяткувати 20-річчя закінчення педінституту. Він ще тоді по-доброму бурчав, що ви, мої дівчатка, важкі на підйом. От Іра зі Штатів приїхала, я з Вінниці, де проживав із жінкою і дітьми. А ви тут, на місці, і рідко зустрічаєтесь. От буде 25-річчя випуску, вже я приїду і зберу вас усіх... Він і збере. Збере нас усіх, як і обіцяв, бо завжди дотримувався своїх обіцянок... Господи, як боляче...

Чорноокий Віктор Петрович народився 12 лютого 1975 року в с. Тилявка Шумського району.

Шумська громада тепер в скорботі та опустилась навколішки, зустрічаючи свого Героя. Його помотало по світу, але тепер він повернувся додому назавжди...

— 29 серпня 2022 року у запеклих боях за українську землю загинув наш земляк, житель с.Тилявка, сержант, командир бойової машини командного відділення гірсько - штурмового взводу Чорноокий Віктор Петрович, внаслідок бойового зіткнення під час наступальних дій під Нововознесенське - Мироліубівка Херсонської області, — повідомив голова громади Вадим Боярський.

Завжди усміхнений, він мав на всі питання свої відповіді, мав власну життєву позицію і чітко її дотримувався, ніколи не стояв в стороні від проблем. Віктор – патріот та приклад справжнього Героя! Пішла з життя людина прекрасної душі, відкритого і доброго серця.

— Не вистачає слів, щоб передати смуток та біль непоправної втрати, — каже Вадим Боярський. — Щирі співчуття близьким та рідним загиблого. Розділяємо ваш біль та схиляємо голови в глибокій скорботі. Вічна Пам'ять та слава Герою!

Мріяв повернутись у рідне село

«Він так мріяв повернутися в рідне село, в рідну батьківську хату! Змурувати новий паркан, положити в подвір'ї костку, — поділилась Юля Радь. — І просто щасливо жити! Кляті падлюки забрали і мрії, і життя Героя! Спочивай з Богом, Вікторе! Слава героям!»

— В той теплий осінній вечір звістка про те, що тебе не стало, вмить охолодила розум, — поділилась одногрупниця Віктора. — Я знала, що ти на війні...

Ще тоді, п'ять років тому, коли була наша інститутська зустріч, Вітя розповідав про свій бойовий досвід і участь в АТО. Але зараз неможливо і боляче сприймати реалії. Стає відрадніше, коли повертаєшся в спогади.

— В нас з тобою були особливі розмови, особливі «діалоги». Хто їх чув, мабуть, і зараз усміхнеться, більше того, щиро засміється, — одногрупниця теж сміється. Але крізь сльози. — Засмієшся і ти, але вже там, на небі. Так, на небі, Вітька, я знаю, що ти на небі. І Вітькою ти залишишся для мене, і для всіх нас завжди. Так по-хлопчачому ми тебе називали. Бо тільки такий, як ти — Вітька, — міг бути таким щирим і відкритим, без задньої думки. Готовий віддати, як кажуть, останню сорочку. Чомусь мені подумалось, що у вас вся така сім'я — люди такої собі «простої доброти»...

Підписав прапор: «Хочу жити без війни»

Добряк, господарчий і ніколи нікому не зробив жодної прикрості. Таким пам'ятатимуть односельці Віктора Черноокого.

— Щирий, добряк, він останнє віддасть, поділиться, людина широкої і світлої душі, і нам дуже його бракуватиме, — староста с. Тилявка Наталя Затворнюк плаче і не може стриматись. — Він справжній друг, справжній порадник, мудрий і щирий. Таких зараз дуже мало. У нього була оця господарська жилка — все йому треба було, все хотів і не сидів на місці. То огорожу біля хати, то септик. Оцей септик саме робили майстри, коли ми дізнались, що Віті вже немає. Як же боляче...

Віктор рідко приїжджав до батьківської хати, бо майже 7 років був на війні. Коли односельці готували все для похорону, у хаті Віктора знайшли прапор України, де не так давно він написав власною рукою: «Хочу жити без війни». Цей прапор майорить зараз на подвір'ї Героя...

У Віктора залишилась мама Лідія Миколаївна, вона, на жаль, через серйозну хворобу і свій стан не зможе приїхати провести сина в останню дорогу. Її до Золочева, де проживає зараз разом із сім'єю, забрала рідна сестра Віктора

Валентина. Провести батька в останню путь на кілька днів відпустили 22-річного сина Ігоря – він із батьком разом був на передовій.

— Сьогодні вперше, коли молилась вервечку за померлих, називала і твоє ім'я, — поділилась одногрупниця. — Щось ніби стискало в горлі. Бо я людина. І мене, як, напевне, і кожного, болять втрати. Але я не просто вірю – впевнена – життя вічне є... І зараз саме ти це знаєш краще від нас усіх. Бо ти в Кращому Світі. Бо був Кращим із Людей!

8 вересня 2022 року в Шумській громаді оголошено днем жалоби...

Сьогодні, 8 вересня о 10.30 годині Шумщина зустріла тіло загиблого Героя Віктора Черноокого.

Чин поховання загиблого Героя — в с.Тилявка.

Вічна пам'ять полеглому воїну, щирі співчуття родині...

Редакція висловлює щирі співчуття мамі, сестрі, синові, друзям, односельцям, побратимам і всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/ti-buv-kraschim-iz-lyudey-ternopilschina-proschaetsya-z-viktorom-chorn-11675495.html>